BIBLIOTECA NACIONAL ARUBA

Warawara

Departamento Arubiana

2005

INHOUDSOPGAVE

OPRUIMER

Deze roofvogel is een echte opruimer van geitenkadavers (cabrito) en ook lust deze vogel hagedissen. Af en toe vangt hij ook muizen. Deze vogel is zeer nuttig. Het is een opruimer en een aaseter. Als dode dieren blijven liggen, kunnen door hoge temperaturen gemakkelijk ziektes uitbreken.

WOONPLAATS

De warawara is een bewoner van droge terreinen met doornstruiken en zuilcactussen. Men ziet hem meestal boven de heuvels, de cunucu of boven de oceaan zweven.

VLIEGEN

De vogel vliegt een beetje slungelachtig. Zien ze iets dat best lekker kan zijn dan schieten ze plotseling in pijlsnelle vaart naar beneden. Een prooi wordt nooit met de bek gegrepen maar met de spitse, gebogen klauwen. Drie tenen of klauwen zijn naar voren en één naar achteren gericht.

LICHAAMSKENMERKEN

Het is een grote vogel met lange poten. Als de vleugels helemaal gespreid staan is de vogel wel 120 cm breed. De

Warawara is bruinzwart van kleur, de zwarte kuif ligt plat op de kop, de borst is gestreept en de nek en de hals zijn wit.

Het gezicht is kaal (zonder veren) en roodroze van kleur. Zo komt het gezicht bij het eten niet onder bloed of andere rommel te zitten.
De snavel is lichtblauw en de onderkant van de snavel is oranje. De krachtige kromme snavel met spitse, haakvormig omgebogen punt is het werktuig dat nodig is om de prooi te verscheuren. De bovensnavel is iets breder dan de benedensnavel, zodat de scherpe randen werken als een schaar.

LAWAAI

De warawara kan een heel hard ratelend geluid maken. Hierbij gooit hij vaak de kop helemaal op de rug.

WEINIG WARAWARA'S

Zo'n twintig jaar geleden leek het of deze vogel met uitsterven bedreigd werd. Maar nu zijn er weer veel warawara's, vooral in het Parke Nacional Arikok.

NEST

Het nest bouwt deze roofvogel hoog in de zuilcactussen zodat niemand erbij kan en zodat er ruim uitzicht is op de omgeving. Het nest wordt gemaakt van takken. In de broedtijd worden er twee tot drie eieren gelegd. De eieren zijn breed eivormig, bruinachtig, met vele bruine vlekjes.

De jonge vogels zijn net witte donsballetjes. Tijdens de eerste paar weken worden de kleintjes gevoed door de ouders. Als ze enkele weken oud zijn kunnen ze al zelf een prooi, die de ouders meebrengen, verscheuren.

LITERATUUR

Boeken

Natuurgids Nederlandse Antillen & Aruba / Karel Beylevelt
Buniteza den secura / M. Arnoldo
Onze vogels / Bart A. de Boer
Encyclopedie van de Nederlandse Antillen
De vogels van de Nederlandse Antillen / K.H. Voous

Foto's